

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК СТИМУЛ РОЗВИТКУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

О. О. ВОРОНІНА, асист. кафедри економічної теорії

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Сьогодні національна система охорони здоров'я характеризується край низьким рівнем бюджетного фінансування, обмеженістю суспільних ресурсів, обмеженою доступністю медичної допомоги населенню, несприятливою медико-демографічною ситуацією, і іншими недоліками.

Таку ситуацію наглядно можна продемонструвати наступними статистичними даними: загальні видатки на охорону здоров'я у 2014 році знизились на 30%, крім того майже половину всіх витрат складають кошти домогосподарств, тоді як цей показник в країнах Європейського Союзу складає в середньому від 14 до 30%. [1] Середня тривалість життя в Україні на п'ять років нижча, ніж у Європейському регіоні, і на дев'ять років нижча, ніж у країнах Європейського Союзу, а смертність населення практично вдвічі вища. За даними Державного комітету статистики України, лише 15% загальної кількості наших громадян є старшими за 65 років. [2]

Головною проблемою в вирішенні цих питань є відсутність у держави необхідних коштів, тому стає очевидним, що модернізація сектора охорони здоров'я неможлива без залучення коштів приватного сектора. Лише при поєднання фінансових і організаційних зусиль влади та бізнесу з'являється той необхідний поштовх, що дає можливість не тільки зрушити з "мертвої точки" але і зробити інноваційний прорив з урахуванням інтеграції інтересів держави, бізнесу та пацієнта.

Формою такої співпраці може стати державно-приватне партнерство в сфері охорони здоров'я. Роль інституту державно-приватного партнерства в соціальній сфері взагалі та зокрема в охороні здоров'я, в країнах Європи зросла в останніх 15 - 20 років.

Досвід розвинених країн свідчить, що загальна економія суспільних ресурсів за рахунок ДПП в охороні здоров'я складає приблизно 10% порівняно з тим, коли держава сама надає медичні послуги населенню. Так, згідно з оцінками, в Австралії при будівництві лікарень економія фінансових коштів в проектах ДПП дорівнювала 9-11% [3, с. 196]

Державно-приватне партнерство в сфері охорони здоров'я полягає в наступному: держава зобов'язується закупати у приватного партнера на довгостроковій основі та сплачувати надані ним високоякісні послуги, такі як: будівництво нового або модернізація вже діючого лікарняно-профілактичного заходу (ЛПУ); обслуговування та експлуатацію ЛПУ; медичні послуги, які підлягають державному фінансуванню.

В свою чергу, приватний партнер зобов'язується надавати послуги відповідно до вимог встановлених державою, а також підтримувати наявні активи в належному чині, проводити необхідну модернізацію або створювати нові активи, які необхідні для підтримання належної якості та об'єму медичних послуг. [4]

Як показує світова практика основні перспективи для державних органів влади в сфері охорони здоров'я від взаємодії з приватним партнером є: залучення додаткових коштів в сферу медичного обслуговування; підвищення ефективності бюджетних витрат на фінансування системи охорони здоров'я; використання управлінського досвіду і інноваційного потенціалу приватного сектора.

Приватний партнер від взаємовідносин з державою має право розраховувати на наступні переваги: отримує доступ до державних та муніципальних активів, отримує державну підтримку і гарантії та позитивну соціальну рекламу.

Для суспільства в цілому позитивний ефект, від вкладень приватного капіталу в сферу охорони здоров'я, вбачається в наступному: підвищення якості і доступності медичних послуг; з'являється можливість отримати медичну допомогу на новому інноваційному обладнанні; прозорі механізми ціноутворення та зниження тіньового ринку медичних послуг; підвищення рівня і якості людського потенціалу в країні, регіоні, місті, селі та ін; забезпечення мультиплікативного ефекту від фінансових впливань, таких як створення нових робочих місць, підвищення рівня оплати труда медичним працівникам та ін;

Тож, як показує світова практика, сьогодні коли світ змінюється неймовірно швидкими темпами, практично неможливо самотійно, чи то державі, чи то бізнесу, розробляти, здобувати та впроваджувати найновіші інноваційні технологічні та управлінські розробки та механізми. Лише поєднуючи зусилля обох сторін можна зробити тектонічні зрушення в області як соціального забезпечення в цілому так і в охороні здоров'я зокрема.

Література

1. Національні рахунки охорони здоров'я (НРОЗ) України у 2014 році: Статистичний бюлетень/ Державна служба статистики України. – С. 123, – С. 5-7. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
2. Постанова Верховної Ради України “Про Рекомендації парламентських слухань на тему: “”Про реформу охорони здоров'я в Україні””” // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 21, ст. 450. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1338-19#n11>
3. Кузнецов И.В. Зарубежный опыт государственно-частного партнерства (США, Европа, Канада) // Экономические науки. No 8 (93), 2012. С. 196.
4. Панова Т.В. Опыт развитых европейских стран в использовании форм и моделей ДПП в здравоохранении // Экономика и управление народным хозяйством, 2015г. – С. 99-102 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.law-journal.ru/files/pdf/201511/201511_99.pdf

АНАЛИЗ РЕАЛИЗОВАННЫХ ПРОЕКТОВ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАИНЕ

М. В. ГЛАДУХ, аспир. кафедри менеджмента и администрирования
Украинская государственная академия железнодорожного транспорта,
г. Харьков

В последнее время внедрение института государственно-частного партнерства стало одним из главных приоритетов правительственных стратегических программ развития, индикатором успешного конгломерата бизнеса и структур государственной власти, альтернативным способом восстановления и модернизации национальной экономики.

Украина уже имеет опыт в реализации проектов при взаимодействии государства и бизнеса. Существуют действующие принципы, формы и средства экономического взаимодействия бизнеса с органами государственной власти. В соответствии с принятыми определениями и исторически сложившимися формами, и методами реализации ГЧП, сформировался и достаточный опыт практического внедрения такого партнерства, широкие теоретические исследования его потенциалов.

Кроме, того, пример проведения Евро-2012 демонстрирует, что Украина может осуществлять мощные, системные имиджевые проекты. В Украине на сегодняшний день уже реализовано почти 190 проектов на